

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องประกันพื้นฐานในการพิจารณาคุณภาพของประชากรที่มีต่อความเจริญก้าวหน้าของส่วนรวม และระดับการศึกษาที่ประชากรได้รับย่อมบ่งถึงคุณค่าในทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย การศึกษาจึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาจะช่วยสร้างกำลังคนคนต่าง ๆ ให้ได้ตามความต้องการนั้นจะต้องมีการวางนโยบาย วางแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาที่มีอยู่ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยสถิติและการวิเคราะห์สถิติจากข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้เข้ามาช่วยเปรียบเทียบให้เห็นถึงสภาพความแตกต่างของวุฒิของประชากรที่เป็นอยู่กับเป้าหมายอันพึงปรารถนา และเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาตัดสินใจที่ถูกต้องของผู้บริหาร (Prachoomsuk Achava-amrung 1964 : 1)

การที่ทราบถึงสถิติการรู้หนังสือของประชากรนั้นยังไม่เพียงพอ จำเป็นต้องรู้ระดับการศึกษาสูงสุดที่ประชากรได้รับด้วย เพราะประเทศชาติต้องการผู้เชี่ยวชาญในระดับต่าง ๆ เช่น แพทย์, พยาบาล, วิศวกร ฯลฯ. เพื่อมาพัฒนาประเทศให้เจริญยิ่งขึ้น ดังนั้นสถิติการเรียนสำเร็จการศึกษา (Educational Attainment) ของประชากรในประเทศ เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้อ่างแผนการศึกษาสามารถจับจุดที่จะเริ่มต้นในการปรับปรุงการศึกษาได้ และจะช่วยให้ทราบสภาพการศึกษา และความก้าวหน้าทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี (K.G. Brodin 1970 : 6-9)

จากผลการสำรวจสำมะโนประชากรซึ่งได้คำนึงตามหลักการ และข้อเสนอขององค์การสหประชาชาติที่แนะนำให้ประเทศต่าง ๆ เก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากร ลักษณะประชากร และสภาพการอยู่อาศัยในประเทศพร้อมกันทั่วโลก ทุก

ระยะ 10 ปี เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติของทุกประเทศเป็นสถิติโลก และเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบสถิติระหว่างประเทศ โดยได้เริ่มทำสำมะโนประชากรพร้อมกันทั่วโลกครั้งแรกในปี ค.ศ. 1960 ครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1970 และครั้งที่ 3 ในปี ค.ศ. 1980 ผู้วิจัยเห็นว่า การวิเคราะห์สถิติการสำเร็จการศึกษาของประชากรไทย จากผลการสำรวจสำมะโนประชากรครั้งหลังสุดของประเทศคือการสำรวจสำมะโนประชากรปี 1980 เป็นข้อมูลใหม่ในขณะนี้ยังมีได้มีการวิเคราะห์มาก่อน ให้อยู่ในรูปสรุปที่ให้ความหมายสกวแก่การพิจารณาในการวางแผนการศึกษา และเพื่อประเมินผลความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เช่นเดียวกับการวิเคราะห์สถิติเรื่องระดับการศึกษาของประชากรไทย พ.ศ. 2503 (Level of Education : Thailand 1960) ของยูเนสโก (Unesco 1963 : 5) และเรื่องความสำเร็จทางการศึกษาในประเทศไทย (Educational Attainment in Thailand) ของ กอร์ดอน โฮล์มเกรน (Gordon Holmgren) ซึ่งวิเคราะห์จากผลการสำรวจสำมะโนประชากรปี 1960 (Gordon Holmgren 1964 : 47-59) สำหรับการวิเคราะห์สถิติในลักษณะเดียวกันนี้ จากผลการสำรวจสำมะโนประชากรปี 1970 นั้น อรุณี นาคทัต (2517) ได้ทำการวิเคราะห์ ดังนั้นในการวิเคราะห์สถิติการสำเร็จการศึกษาของประชากรไทยปีสำมะโนประชากร 1980 นี้ จะนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์สถิติการสำเร็จการศึกษาของประชากรไทยปีสำมะโนประชากร 1970 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทยในระยะเวลา 10 ปี จากปีสำมะโนประชากร 1970 ถึง 1980 และเชื่อว่าผลการวิเคราะห์นี้จะไขข้อค้นพบเกี่ยวกับสภาพการศึกษาของประชากรไทยที่จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษาของชาติ ทั้งระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

✓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการยกระดับการศึกษาของประชากรไทย ในรอบสิบปีที่ผ่านมา โดยวิเคราะห์หาระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ย (MEAN) ของประชากรไทยที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป

และ 15 ปีขึ้นไป (วัยที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ) ในปี 1980 เพื่อแสดงถึงสถานะภาพทางการศึกษาของประชากรไทยว่ามีระดับการศึกษาอยู่ในระดับใด และสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด โดยเปรียบเทียบกับผลที่ได้กับระดับชั้นการศึกษาโดยเฉลี่ยในปีสำมะโนประชากร 1970

2. เปรียบเทียบระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของประชากรในจังหวัดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในปี 1980 ระหว่างจังหวัดต่าง ๆ ทั้งประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานะภาพทางการศึกษาของประชากรไทยในแต่ละจังหวัด

3. เพื่อวิเคราะห์หามัธยฐาน (Median) ชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปของแต่ละภูมิภาค และทั้งประเทศในปีสำมะโนประชากร 1980 และเปรียบเทียบกับค่ามัธยฐานชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากรไทยในปีสำมะโนประชากร 1970 เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานะภาพและความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทยที่อายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นวัยพ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 4) ว่ามีการศึกษาอยู่ระดับใดและมีความก้าวหน้าทางการศึกษามากน้อยเพียงใด

4. เพื่อวิเคราะห์หาคะแนนทางการศึกษาในรูปเรโซการเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัย และการศึกษาอื่น ๆ ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปในปีสำมะโนประชากร 1980 โดยจำแนกเป็น จังหวัด ภูมิภาค และหัวราชอาณาจักร เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

5. เพื่อวิเคราะห์เรโซการยึดเหนี่ยว (Holding Ratio) ประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีสำมะโนประชากร 1980 โดยจำแนกเป็นจังหวัด ภูมิภาค และหัวราชอาณาจักร เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

6. เพื่อเปรียบเทียบเรโซการเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัย การศึกษาอื่น ๆ และเรโซการยึดเหนี่ยวระหว่างปีสำมะโนประชากร 1970 กับ 1980 เป็นรายจังหวัด และหัวราชอาณาจักร เพื่อแสดง

ให้เห็นความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรไทย เป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของประเทศไทยในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาว่าได้จัดการศึกษาในแต่ละระดับให้ก้าวหน้าไ้มากน้อยเพียงใดหรือไม่ และเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัด

สมมุติฐานในการวิจัย

ประเทศไทยมีการขยายการศึกษาภาคบังคับถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 และได้มีการเร่งรัดการขยายการศึกษาภาคบังคับ และเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาจากระบบ 4-3-3-2 มาเป็นระบบ 6-3-3 ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1977 นอกจากนี้ในระดับมัธยมศึกษาได้มีการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมในอำเภอทั่วประเทศ และระดับอุดมศึกษาก็มีการขยายการศึกษา โดยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคของประเทศด้วย

จากข้อสังเกตนี้ เห็นได้ว่าประเทศไทยได้ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น จากประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นประถมศึกษาปีที่ 7 และต่อมาเป็นประถมศึกษาปีที่ 6 นานมาแล้วไม่น้อยกว่า 20 ปี ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัยดังนี้

1. ระดับการศึกษาของประชากรไทยในปีสามะโนประชากร 1980 สูงขึ้นกว่าระดับการศึกษาของประชากรไทยในปีสามะโนประชากร 1970
2. ระดับการศึกษาโดยทั่วไปของประชากรไทย ส่วนใหญ่ที่สำรวจได้ในปีสามะโนประชากร 1980 ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์สถิติการศึกษาด้วยการหาค่าดัชนีการศึกษา โดยใช้ข้อมูลเบื้องต้นดังต่อไปนี้

1. จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จในปีสามะโนประชากร 1970 และ 1980
2. จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปของภูมิภาคทั้ง 4 ภูมิภาค และทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จในปีสามะโนประชากร 1980
3. จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งหมด จำนวนประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป

สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับมหาวิทยาลัย และการศึกษาอื่น ๆ ในปีสำมะโนประชากร 1980 จำแนกเป็นภูมิภาค 4 ภาค และจังหวัด 72 จังหวัด

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เรโซการเรียนสำเร็จเป็นดัชนีรวม (combined-index) ในการเปรียบเทียบระดับการศึกษาและแสดงถึงคุณภาพทางการศึกษาของประชากร ใช้เรโซการยึดเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นดัชนีรวมในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพการศึกษาที่อาจจะแตกต่างกันระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ และไม่มีควมประสงค์ที่จะหาสาเหตุการได้รับการศึกษาแตกต่างกันของประชากรในภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ

ขอทกลง เบื้องต้น

1. ในการวิเคราะห์หาเรโซการยึดเหนี่ยว (Holding Ratio) ประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ถือว่าประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดและภูมิภาคใด คือผู้ที่ได้รับการศึกษาจากจังหวัดหรือภูมิกษานั้นมาโดยตลอด และจำนวนประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีสำมะโนประชากร 1980 คือตัวแทนของประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีสำมะโนประชากร 1980 เมื่อเริ่มเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ในการเปรียบเทียบระดับการศึกษา และคุณภาพทางการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัดยกเว้นจังหวัดพะเยาและยโสธรไม่นำมาเปรียบเทียบ เพราะเป็นจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ และระหว่างภูมิภาคถือว่ามาตรฐานทางการศึกษาในแต่ละระดับชั้นเท่ากันสม่ำเสมอทั่วราชอาณาจักร เพราะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้หลักสูตรฉบับเดียวกัน การหมุนเวียนของคณะกรรมการเดียวกัน การควบคุมมาตรฐานหนังสือแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบและอุปกรณ์การศึกษา

3. ในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการศึกษาระหว่างจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ ถือว่าการปิดเหนือประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักฐานปรากฏสะท้อนให้เห็นผลการจัดการศึกษาของท้องถิ่นต่าง ๆ จากความนิยมของประชากรในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน โรงเรียนใดมีประชากรนิยมสูง ถือว่าเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าโรงเรียนที่ไม่เป็นที่นิยม

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการศึกษาระหว่างจังหวัด และระหว่างภูมิภาค โดยพิจารณาจากเรโซการปิดเหนือประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจเกิดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากมีประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดนั้นที่ไม่ได้รับการศึกษาจากจังหวัดนั้น เนื่องจากการย้ายถิ่น (Migration) แต่ในการวิเคราะห์มิได้นำผู้ย้ายถิ่นมาคิด ยอดทำให้จำนวนประชากรที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละจังหวัด , ภูมิภาค ที่ใช้ในการวิเคราะห์หาเรโซการปิดเหนือสูงหรือต่ำกว่าที่จังหวัดหรือภูมิกษานั้น ๆ สามารถให้การศึกษาได้เอง

2. มาตรฐานการศึกษาในแต่ละระดับชั้นการศึกษาของจังหวัด และภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศอาจจะแตกต่างกัน ไม่สม่ำเสมอทั่วราชอาณาจักร การเปรียบเทียบระดับการศึกษา และคุณภาพการศึกษาของประชากรระหว่างจังหวัด และภูมิภาคของประเทศ จากผลการวิเคราะห์สถิติการ เรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรในจังหวัดและภูมิกษานั้น ๆ จึงอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะไม่ได้นำคุณภาพการศึกษามาพิจารณาในการเปรียบเทียบ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ชั้นที่เรียนสำเร็จหรือชั้นที่เรียนจบ หมายถึง ชั้นการศึกษาสูงสุดที่บุคคลสอบได้ได้ในระบบการศึกษาของประเทศใดก็ได้ ก่อนวันที่ 1 มกราคม 1980 1๗๓.๖๐-๖๗ ๕๓.๖๖

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากรแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา โดยที่ระดับ

ประถมศึกษาปีที่ 7 ชั้นการศึกษา เริ่มจากประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 7 เทียบกับชั้นการศึกษาเป็นชั้นการศึกษาที่ 1 ถึง 7 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทียบกับชั้นการศึกษาเป็นชั้นการศึกษาที่ 8 ถึง 12 และระดับอุดมศึกษาหรือระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่ชั้นการศึกษาที่สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เทียบกับชั้นการศึกษาใดเท่ากับชั้นการศึกษา 13 และสูงกว่า ควบประชากรรุ่นนี้ยังอยู่ในระบบการศึกษา 4-3-3-2 อยู่

การศึกษาอื่น ๆ หมายถึง การศึกษาที่ไม่ได้ระบุไว้ในการศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ได้แก่ การศึกษาในระดับอนุบาล นักรรรม ปอเนาะ และการฝึกอบรมในสถาบันต่าง ๆ

ประชากรที่เรียนสำเร็จการศึกษาอื่น ๆ หมายถึง ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่เรียนสำเร็จการศึกษาอื่น ๆ และประชากรที่มีการศึกษาแต่ไม่ทราบชั้นการศึกษา

ประสิทธิภาพการศึกษา (Educational Efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพ ในการปิดเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรโซการเรียนสำเร็จ เป็นดัชนีรวมชี้ให้เห็นว่า ประชากรสำเร็จการศึกษา เป็นเท่าใด มีใครที่คนเหตุที่ทำให้เรโซการเรียนสำเร็จนี้มีค่าสูงขึ้นหรือต่ำลง เรโซการเรียนสำเร็จนี้คำนวณได้โดยการหารยอดของจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ยังเรียนสำเร็จในแต่ละชั้นการศึกษาต่อจำนวนประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งหมดของแต่ละจังหวัดและภูมิภาค หรือทั่วราชอาณาจักร เช่น เรโซการเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดนนทบุรีในปีสามะโนประชากร 1970 เท่ากับ 4.74 แสดงว่า ในจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปของจังหวัดนนทบุรี 100 คน ในปีสามะโนประชากร 1970 จะมีคนที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าประมาณ 5 คน

เรโซการปิดเหนี่ยว (Holding Ratio) หมายถึง เลขชี้ชี้แสดงประสิทธิภาพในการปิดเหนี่ยวประชากรให้อยู่ในระบบการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 3 : การหาเรโซการปิดเหนี่ยวนี้ไม่คิดจากประชากรในระบบการศึกษาระหว่างประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 4 เพราะอดการศึกษาในระดับนี้: ชาติเรียนไม่มีโอกาสและ เสรีภาพในการเลือกเรียนและนักเรียนในวัยนี้เป็นเด็ก เล็กจะต้อง เรียนใน

โรงเรียนใกล้เคียง ดังนั้นการเปรียบเทียบเรโซการบิคเหนี่ยวจึงไม่ได้แสดงถึงความนิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน ส่วนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับอุดมศึกษานั้น จะนำมาหาเรโซการบิคเหนี่ยวเพื่อ เปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้การศึกษาแก่ประชากร ไม่ได้เพราะในบางท้องถิ่นยังไม่มีการจัดการศึกษาให้แก่ประชากรถึงระดับนี้ จึงไม่มีเรโซการบิคเหนี่ยวในระดับนี้ เรโซการบิคเหนี่ยวนี้คำนวณโดยการหารยอดของประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า ต่อประชากรที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เช่น เรโซการบิคเหนี่ยวที่คิดมาจากสามะโนประชากรปี 1970 ของจังหวัดประทุมธานีมีค่าเท่ากับ 150 แสดงว่าจังหวัดประทุมธานีมีผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 150 คนจากนักเรียนที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพียง 100 คน แสดงว่ามีนักเรียนใกล้เคียงเข้ามาเรียนกลางคันโดยอาจจะย้ายมาจากจังหวัดอื่น หรือมีผู้ที่ออกจากโรงเรียนไปแล้วกลับเข้ามาเรียนใหม่ แสดงว่าเป็นโรงเรียนที่ดี ประชากรนิยมส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อจะได้ทราบถึงความก้าวหน้าของความสำเร็จการศึกษาของประชากรไทยในรอบ 10 ปี ของแต่ละจังหวัด ภูมิภาค และประเทศ เป็นการประเมินผลการให้การศึกษาแก่ประชากรไทยในรอบ 10 ปี
2. เพื่อจะได้ทราบถึงระดับการศึกษาของประชากรไทย และประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาแห่งชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย